

[Leth Mouritzen.]

os, at Ministeren i Dag siger, at det var ikke saa slemt ment, som det den Dag var sagt.

Ud over det har vi igen i Dag hørt en Forelæsning over de Radikales Synspunkter med Hensyn til det Arbejde, man foretager her paa Rigsdagen. Vi har hørt, at de Radikale har disse Synspunkter, men jeg synes ikke, at disse Synspunkter i tilstrækkelig Grad gøres gældende. Det er min Opfattelse, at det især er det radikale Partis Arbejde i Sagen om Boliganvisningsloven, som har gjort, at vi ikke har faaet saa godt et Resultat ud af det, som vi kunde. Den radikale Repræsentant hævder, at han nødvendigvis maa have fuld Tilslutning paa Rigsdagen for at gennemføre et saa vidtgaende Forslag som det, vi f. Eks. har stillet paa Grundlag af Ungdomskommissionens Betænkning, men jeg finder ikke, at det radikale Parti paa saa mange andre Punkter har forlangt den samme fuldstændige Tilslutning for at kunne gennemføre Forslag, der efter min Mening har været lige saa vidtrækkende som dette.

Endvidere fremhæver den radikale Repræsentant, at hans Opgave er at skabe Frihed paa alle Omraader, at spænde Friheden for Vognen ogsaa i de Forhold, som vi har arbejdet med her. Man hævder f. Eks. med Hensyn til fri Opsigelsesret i alle Fremlejemaal, at denne, efter alt hvad der foreligger oplyst, vil skaffe en stor Del nye Værelser frem paa Markedet. Jeg har ikke med min bedste Vilje kunnet se, hvad der har foreligget oplyst om disse Forhold. Der har været holdt en Radiodiskussion, hvor man har talt om Fremlejeforhold, og visse, som har deltaget i denne, har hævdet, at hvis man gav fri Opsigelsesret i alle Fremlejeforhold, vilde der komme mange flere Værelser frem paa Markedet. Det er blevet bestridt af dem, der arbejder i Fremlejenævnet, og jeg kan ikke indse, at der foreligger nogen som helst Oplysning, der kan begrunde dette Krav.

Dernæst hævder den radikale Repræsentant, at hans Forslag om Bytning er Udtryk for, at der skal skabes Frihed paa saa store Omraader som muligt. Efter min Mening vil de Byttebestemmelser, som her er foreslaaet, bevirke, at Boliganvisningsudvalgene overhovedet ikke kommer i Besiddelse af de Lejligheder, som eventuelt kunde være blevet ledige ellers. Al Flytning vil saa ske ved Bytning. Den, som har noget at bytte med, kan faa en Lejlighed, den, som ingenting har at bytte med, faar ingen. Det vil altsaa sige, at alle de Tusinder, der staar opskrevet i Boliganvisningens Kartotek, og

som ikke har noget at bytte med, ingen Lejlighed faar.

Saa siger den radikale Repræsentant i Dag, at skulde det ske, at disse Fremlejemaal, hvor der nu opnaas fri Opsigelsesret, kommer til at skuffe os, ja, saa er man villig til at gaa ind for nogle strengere Bestemmelser, og skulde det ske, at man med Hensyn til Bytningen er kommet for langt ud, saa er man villig til at overveje Regler, der kunde være ret differentierede, men som kunde virke begrænsende. Jeg ser ikke noget Formaal i at give los nu og saa love, at man siden vil være med til at indføre strengere Regler igen. Vor Opfattelse er den, at Tidspunktet ikke er inde til at lempe paa nogen som helst Regel, tværtimod giver hele Boliganvisningslovens nye Udseende Udtryk for, at man ønsker at skærpe Bestemmelserne paa praktisk talt alle Omraader. Dette Omraade er det eneste, paa hvilket man forsøger at sætte Friheden ind.

Jeg forstaar, at den radikale Repræsentant nu efterhaanden har accepteret Stk. 8, som det er udformet i § 64 e. Jeg vil sige om det, at nu har vi jo af og til her paa Rigsdagen hørt Tale om, at der foregaar Lovjask, fordi der er saa haardt et Pres paa Arbejdet; dette her vil jeg kalde Lovlusk, for det har, efter hvad der foreligger i Betænkningen, aldeles ikke været den radikale Repræsentants Opfattelse, at den frie Opsigelsesret skulde gælde i de Fremlejemaal, som hidtil har bestaaet. Det er vistnok en Opdagelse, han har gjort i Dag, at denne Bestemmelse i Stk. 8 har den Virkning, at alle hidtidige Fremlejemaal, efterhaanden som de skifter Fremlejetagere, kommer ind under den frie Opsigelsesret. Og at man saadan ganske stiltiende lader det glide igennem nu og følger med den Strøm, som man altsaa selv har sat i Gang, vil jeg betegne som Lovlusk.

Arne Sørensen: Det er blot en Bemærkning om den gentagne Kritik af Ungdomskommissionens Materiale og dermed ogsaa at mit Lovforslags Materiale, som nu blev fremsat af den ærede Ordfører for Udvalget, Hr. Lorentzen. Jeg vil dertil sige, at hvis dette Materiale er statistisk utilstrækkeligt, saa er det paa nøjagtig samme Maade utilstrækkeligt for det ærede Medlem Hr. Lorentzen. Det er jo ganske det samme Problem, vi tager Stilling til, og Materialet er lige utilstrækkeligt, enten man gaar imod eller gaar ind for de Reformen, som her er Tale om.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse bede